

Förordning om ändring i förordningen (2002:798) om ändring i förordningen (1996:381) med tingsrättsinstruktion;

SFS 2002:991

Utkom från trycket
den 13 december 2002

utfärdad den 5 december 2002.

Regeringen föreskriver att 16, 18, 35 och 47 §§ förordningen (1996:381) med tingsrättsinstruktion i stället för lydelsen enligt förordningen (2002:798) om ändring i nämnda förordning skall ha följande lydelse.

16 §¹ Lagmannen får förordna den som har tillräcklig kunskap och erfarenhet och som är anställd vid tingsrätten eller vid en länsrätt på samma ort som tingsrätten att vidta åtgärder för beredningen av mål och ärenden samt åtgärder som åligger rätten efter målets eller ärendets avgörande. För sådana åtgärder ansvarar den förordnade.

Ett förordnande får dock inte avse uppgiften att

1. leda sammanträden,
2. besluta om att utfärda stämning i tvistemål där förlikning om saken är tillåten eller i mål om enskilt åtal,
3. besluta i frågor om ställande av säkerhet för rättegångskostnader,
4. besluta i frågor om inhibition,
5. besluta i frågor om intervention,
6. meddela interimistiska beslut,
7. besluta om inhämtande av annan personutredning i brottmål än sådan som avses i 1 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m., 5 kap. 9 § förordningen (1998:642) om verkställighet av frivårdspåföljder samt 11 och 28 §§ lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,
8. besluta om avvísning av bevisning eller av begäran om inhämtande av utredning,
9. besluta om förordnande av medlare eller sakkunnig när parterna inte är ense om att ett sådant förordnande skall ges,
10. besluta om föreläggande enligt 42 kap. 15 § eller om att ge ett meddelande enligt 42 kap. 15 a § rättegångsbalken,
11. besluta i fråga om hämtning,
12. besluta i fråga om undersökning enligt 22 kap. 13 § miljöbalken,
13. besluta i frågor om rättegångshinder eller jäv,
14. besluta i frågor enligt 49 kap. 4 § rättegångsbalken om ett överklagande skall få ske särskilt eller inte,

¹ Senaste lydelse 2000:364.

15. meddela sådana beslut som går att överklaga särskilt på annan grund än enligt 49 kap. 7 § rättegångsbalken,

16. vidta andra åtgärder som innefattar frågor som är svåra, av annan orsak kräver särskild erfarenhet eller i övrigt är av sådant slag att de bör förbe hållas domare.

Begränsningen i andra stycket 2 gäller inte en tingsnotarie eller en notariemeriterad beredningsjurist. Den begränsning som görs i andra stycket 15 gäller inte beslut om förordnande av försvarare eller beslut i fråga om ersättning eller förskott av allmänna medel till någon som har medverkat i målet eller ärendet.

Uppkommer en fråga av sådant slag som avses i andra stycket 16 skall den som förordnats genast anmäla frågan för den som ansvarar för målet eller ärendet.

18 §² Utöver vad som gäller enligt 17 § får lagmannen förordna en tingsnotarie eller en notariemeriterad beredningsjurist som har tillräcklig kunskap och erfarenhet att på eget ansvar

1. handlägga mål om brott för vilket inte är föreskrivet svårare straff än böter eller fängelse i högst sex månader, om det inte finns anledning att döma till annan påföljd än böter och det i målet inte är fråga om företagsbot,

2. besluta om avskrivning av brottmål när åtalet har lagts ned,

3. meddela frikännande dom enligt 20 kap. 9 § andra stycket rättegångsbalken,

4. handlägga sådana mål om äktenskapsskillnad och därmed sammanhängande frågor samt sådana mål rörande vårdnad om barn, barns boende och umgänge med barn som har inletts genom gemensam ansökan, dock inte sådana mål som har blivit tvistiga sedan ansökan gavs in,

5. handlägga konkursärenden enligt konkurslagen (1987:672),

6. handlägga ärenden enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,

7. handlägga andra ärenden än sådana som avses i 6 enligt lagen (1996:242) om domstolsärenden om ärendena kan avgöras av en lagfaren domare och inte är tvistiga,

8. handlägga mål där förlikning om saken är tillåten vid förberedelse och vid huvudförhandling enligt 42 kap. 20 § andra stycket rättegångsbalken,

9. handlägga ärenden om bevisupptagning enligt 41 kap. rättegångsbalken,

10. handlägga mål enligt 14 kap. 12 § äktenskapsbalken första meningen, och

11. avgöra mål enligt 42 kap. 18 § rättegångsbalken första stycket 1 avseende avskrivning av mål samt 2–4.

Förordnanden enligt första stycket 5 får inte avse konkurser där beslut om bevakning har meddelats. Ett sådant förordnande får inte heller avse frågor om häktning, utdelning eller, om konkursen avslutats med utdelning, förvaltarens arvodesanspråk.

Förordnanden enligt första stycket medför inte behörighet att ompröva beslut enligt 34 § lagen om domstolsärenden. Förordnanden får inte avse mål eller ärenden som är omfattande eller svåra eller som av någon annan orsak kräver särskild erfarenhet.

När en tingsnotarie eller en notariemeriterad beredningsjurist handlägger brottmål vid huvudförhandling skall nämndemän alltid delta i avgörandet.

SFS 2002:991

35 §³ Ärenden som inte skall avgöras i plenum eller i collegium eller på avdelning avgörs av lagmannen. Lagmannen får uppdra åt någon annan som är anställd vid tingsrätten eller vid en länsrätt på samma ort som tingsrätten att i sitt ställe avgöra ärenden som inte är av sådant slag att de bör avgöras av lagmannen.

Lagmannen får också uppdra åt en chefsrådman att meddela förordnanden enligt 16–22 §§ i enlighet med de riktlinjer som lagmannen meddelat. I de tingsrätter som har flera kansliorter får lagmannen i stället utse en rådman på varje kansliort där någon chefsrådman inte tjänstgör att meddela sådana förordnanden.

Lagmannen får hänskjuta ärenden till collegium eller, vid en tingsrätt som har plenum men inte collegium, till plenum.

47 §⁴ Lagmannen skall ha en ställföreträdare. Denne utses av tingsrätten. I en tingsrätt som har gemensam lagman med en länsrätt utses ställföreträdaren av lagmannen efter hörande av plenum eller, vid en tingsrätt som har collegium, collegiet.

Om en rådman är ledig skall han eller hon i första hand ersättas genom att arbetsuppgifterna omfördelas.

Som ersättare för lagmannen eller för en rådman får den anlitas som är eller har varit ordinarie domare eller som är eller har varit ledamot eller fiskal i hovrätt eller kammarrätt eller som under minst sex månader har utfört en hovrätts- eller kammarrättsfiskals arbetsuppgifter. Om det inte finns någon med sådan behörighet att tillgå som ersättare för lagmannen, får hovrätten förordna en tingsnotarie som har haft förordnanden enligt 17 och 18 §§ i sådan utsträckning att han eller hon kan antas ha fått tillräcklig erfarenhet. Ett förordnande får dock inte innefatta handläggning av mål eller ärenden som är omfattande eller svåra eller som kräver särskild erfarenhet.

Om det inte är möjligt att lösa ersättningsbehovet på det sätt som anges i första–tredje styckena får tingsrätten anställa en vikarie för lagmannen eller för en rådman, om vikariatet kan beräknas vara högst ett år i följd.

Som vikarie för lagmannen eller för en rådman får den anställas som är eller har varit ordinarie domare eller som är hovrätts- eller kammarrätts-assessor. Om det inte finns någon med sådan behörighet att tillgå och om vikariatet beräknas vara endast sex månader får som vikarie för en rådman även den anställas som har varit ledamot eller fiskal i hovrätt eller kammarrätt eller som under minst sex månader har utfört en hovrätts- eller kammarrättsfiskals arbetsuppgifter.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Per Hall
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 2001:75.

⁴ Senaste lydelse 1998:1022.

